

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/473/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214219575
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4214219575.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, v konaní zastúpený JUDr. Alanom Stelákom, advokátom so sídlom Na vŕšku 12, Bratislava proti žalovanému: F. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom V. XXX, t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpený opatrovníkom: M. T., súdna tajomníčka Okresného súdu Y., o zaplatenie 548,- eur s príslušenstvom a iné

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 396,- eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 396,- eur od 27.4.2014 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh v časti zmluvnej pokuty vo výške 52,80 eur ako aj v časti prevyšujúcej sumu 396,- eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 16,97 eur ako aj náhradu iných trov konania vo výške 16,50 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu žalobcu.

Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 3 obchodných podmienok k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 120131097 z 4.4.2013 v znení: " Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/ spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/ spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky." je n e p r i j a t e ľ n á .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 29.10.2014 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 548,- eur s 5,50% úrokom z omeškania ročne zo sumy 548,- eur od 16.9.2013 do zaplatenia, na zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 52,80 eur a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120131097 z 4.4.2013 poskytol žalovanému úver vo výške 400,- eur za odplatu 152,- eur. Uvedenou zmluvou sa žalovaný zaviazal celkovú sumu vo výške 552,- eur uhradiť 13 mesačnými splátkami, z toho prvé tri splátky po 2,- eur mesačne a zostávajúcich 10 splátok po 54,60 eur. Žalovaný si svoju zmluvnú povinnosť neplnil včas, keď úhrnom zaplatil sumu vo výške 4,- eur, z toho ostatný raz dňa 26.5.2013. Keďže žalovaný bol v omeškaní s platením viac ako tri mesiace, žalobca bol oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi. V podaní z 28.3.2014 žalobca upozornil žalovaného na uplatnenie práva na zaplatenie celého dlhu a podaním zo 17.4.2013 žalovanému oznámil zosplatenie úveru dňom 15.9.2013. Žalovaný po zosplatení úveru nerealizoval žiadnu platbu. Žalobca si po započítaní úhrad žalovaného vo výške 4,- eur uplatnil nárok na zaplatenie

sumy 548,- eur (552 - 4) a podľa bodu 3 Obchodných podmienok si uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu po 13,20 eur mesačne, od septembra 2013 do decembra 2013, v úhrnnej výške 52,80 eur.

Súd v súlade s § 101 ods. 2 pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu ako aj v neprítomnosti opatrovníčky žalovaného na neznámom mieste a vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu.

Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120131097 z 4.4.2013 na formulárovom tlačive žalobcu, označenom aj ako KEŠOVKA vyplýva, že žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 400,- eur s úrokom 20% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, vo výške 14% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa uvedeného tlačiva si za poskytnutie úveru mal žalobca účtovať odmenu vo výške 18% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 5% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov. Podľa zmluvy sa žalovaný ako dlžník zaviazal zaplatiť istinu vo výške 400,- eur a odplatu vo výške 152,- eur, a tak celková dlžná suma na úhradu bola vo výške 552,- eur, ktorú mal žalovaný uhradiť 13 mesačnými splátkami, a to prvé tri splátky po 2,- eur a nasledujúcich 10 splátok po 54,60 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom doporučený termín úhrady je 25. deň v mesiaci. Priemerná RPMN ku dňa podpisu zmluvy, pri splatnosti 13 mesiacov, bola vo výške 47,29 eur. Podľa bodu 1. Obchodných podmienok na rube tlačiva zmluvy je RPMN vo výške 67,70%, pri splatnosti úveru 13 mesiacov. Podľa bodu 3 Obchodných podmienok, pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania. Po dohode zmluvných strán je dlžník/spoludlžník povinný uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutej istiny, najmenej 67,- eur, ktorá po dohode zmluvných strán nepodlieha vyúčtovaniu.

Žalobca predžalobnou upomienkou z 28.3.2014 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 493,40 eur do 5 dní od obdržania výzvy v hotovosti obchodnému zástupcovi, resp. do pokladne spoločnosti, resp. na špecifikovaný bankový účet, pričom ho súčasne v súlade s § 53 ods. 8 OZ upozornil, že po márnom uplynutí 15 dňovej lehoty bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky so zmluvne dojednanými sankciami. Prípisom zo 17.4.2014 žalobca žalovanému oznámil zosplatenie úveru (späťne) k 15.9.2013 z dôvodu omeškania, pričom ho vyzval na úhradu sumy 733,60 eur, z ktorej suma 548,- eur predstavuje istinu, vrátane úroku a zmluvnej odmeny, suma 105,60 eur predstavuje zmluvnú pokutu a suma 80,- eur predstavuje účelne vynaložené náklady za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy.

Súd na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1, 2 písm. f/, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 a nasl. OZ.

V danom prípade žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že spoločnosť žalobcu mala v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nakoniec aj podľa § 54 ods. 1 OZ veta prvá Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Súd teda úverový vzťah zmluvných strán posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ ako aj podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z..

Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi spoločnosťou žalobcu a žalovaným bola dňa 4.4.2013 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 400,- eur, pri cene úveru vo výške 152,- eur s tým, že žalovaný mal poskytnutý úver splatiť 13 mesačnými splátkami, a to počnúc 10. dňom po uzavretí zmluvy, pričom každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, avšak žalobca odporučil ako termín úhrady 25. deň v mesiaci.

Prvé tri splátky mali byť uhradené vo výške po 2,- eur mesačne a nasledujúcich 10 splátok po 54,60 eur mesačne. Zmluvné strany sa v súlade s § 565 OZ v bode 1 Obchodných podmienok dohodli na predčasnom zosplatnení úveru po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky.

Žalobca v danom prípade preukázal vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (k 15.9.2013) ako aj jej dovolenosť, keď žalobca preukázal existenciu dohody zmluvných strán podľa citovaného ustanovenia § 565 OZ ako aj žiadosť veriteľa žalovaného o zaplatenie celej pohľadávky a preukázal existenciu upozornenia spotrebiteľa podľa § 53 ods. 8 OZ na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti.

Podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f), k/, zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy je aj údaj o f) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

V danom prípade písomné vyhotovenie úverovej zmluvy z 4.4.2013 neobsahuje, na rozdiel od údaju o výške, počte a termíne splátok, údaj o konečnej splatnosti úveru. Pre absenciu podstatného údaju (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013) zmluvy o spotrebiteľskom úvere je úverová zmluva uzavretá účastníkmi konania dňa 4.4.2013 bezúročná a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona. V danom prípade žalovaný čerpal úver vo výške 400,- eur, z ktorého podľa tvrdení žalobcu uhradil sumu 4,- eur. Potom dlh žalovaného na čerpanej sume istiny úveru predstavuje sumu 396,- € (400 - 4). Súd v tejto časti považoval návrh žalobcu za dôvodný.

Súd vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere skúmal ako predbežnú otázku platnosť dojednania o povinnosti žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov. Je evidentné, že formulár Obchodných podmienok na rube formulára Zmluvy o úvere z 4.4.2013, ktorý v bode 3. upravuje oprávnenie veriteľa - žalobcu požadovať od dlžníka/spoludlžníka zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, a to za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej istiny, pričom zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania a upravuje povinnosť dlžníka uhradiť paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % z poskytnutého úveru, najmenej však 67,- €, bol žalobcom pripravený vopred. Žalobca individuálnosť dohody o zmluvnej pokute a paušálnej náhrade nákladov a ich výškach vo formulárovom tlačive žalobcu nepreukázal. S poukazom na § 53 ods. 3 OZ v znení účinnom od 1.7.2011, je aj v tejto spotrebiteľskej veci daná zákonná domnienka, že zmluvné dojednania dohodnuté medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané, pokiaľ dodávateľ nepreukáže opak. Žalobca v danom prípade opak nepreukázal, a tak súd konštatuje, že žalovaný štandardný formulár žalobcu, ako dodávateľa v spotrebiteľských zmluvách, podpísal dňa 4.4.2013 bez možnosti ovplyvniť vopred pripravený text na predtlačí štandardného formulára žalobcu, s vopred určenými podrobnými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny žalovaným, čo nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z činnosti súdu je známe, že žalobca podmienku, na základe ktorej je spotrebiteľ povinný zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov používa vo všetkých Obchodných podmienkach zmlúv o úvere uzavretých so spotrebiteľmi. S poukazom na uvedené súd návrh žalobcu v časti zmluvnej pokuty vo výške 52,80 eur zamietol.

Žalobca v tomto sporovom konaní ovládanom zásadou prejednávajúcej nevyprodukoval, podľa § 120 ods. 1 O.s.p., žiadny dôkaz preukazujúci skutočnosť, že neprijateľná zmluvná podmienka (povinnosť žalovaného zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade omeškania a paušálnu náhradu nákladov) bola so žalovaným dohodnutá prejavom vôle žalovaného, teda, že žalovaný mal možnosť ovplyvniť dojednania o zmluvnej pokute a paušálnej náhrade nákladov v Obchodných podmienkach zmluvy o úvere. Vzhľadom na nemožnosť žalovaného ovplyvniť text zmluvných dojednaní v žalobcom vopred formulovanom tlačive Obchodných podmienok, súd zmluvné dojednanie o povinnosti spotrebiteľa - žalovaného - zaplatiť zmluvnú pokutu a paušálnu náhradu nákladov považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ v znení účinnom od 1.7.2011, ktorá je s poukazom na §

53 ods. 5 citovaného zákona neplatnou ako celok, preto je vylúčené prípadné moderovanie zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 545a OZ, ktoré nadobudlo účinnosť od 1.1.2008.

Súd v súlade s § 153 ods. 3, 4 O.s.p. vo výroku rozsudku určil, ktorú zmluvnú podmienku považuje za neprijateľnú.

Z činnosti súdu je známe, že obsahovo rovnaká zmluvná podmienka v obdobnej zmluve žalobcu už bola predmetom súdnej kontroly a súd ju (právoplatne) považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/301/2013 z 25.10.2013, 13C/38/2014 z 27.6.2014, 13C/399/2014 z 30.6.2015), ktoré rozsudky sú prístupné aj verejnosti na stránkach Ministerstva spravodlivosti SR www.justice.gov.sk <<http://www.justice.gov.sk>>.

S poukazom na § 53a ods. 1 OZ a citované právoplatné rozsudky je dodávateľ povinný zdržať sa používania takejto podmienky v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Žalobca sa domáhal aj zaplata 5,50 % úroku z omeškania ročne zo sumy 548,- eur od 16.9.2013 až do zaplata. Žalobca si právo podľa § 565 OZ, teda predčasné zosplatenie úveru pre omeškание s úhradou splátok, uplatnil voči žalovanému prípisom zo 17.4.2014, odoslaným žalovanému dňa 22.4.2014, v ktorom oznamoval žalovanému zosplatenie úveru spätne k 15.9.2013. Žalovaný sa však o zosplatenie dozvedel až z uvedeného prípisu žalobcu. Potom v súlade s § 563 OZ sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou dlhu dňom 27.4.2014, keď súd vychádzal z predpokladu, že uvedený prípis bol žalovanému doručený dňa 25.4.2014. Keďže žalovaný dňa 26.4.2014 úhradu nerealizoval, nasledujúcom dňom sa dostal do omeškania. Žalobcovi s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 27.4.2014 bola 0,25%, a tak žalobcovi vznikol nárok na 5,25% úrok z omeškania ročne, ale len zo sumy prísudku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Súd návrh žalobcu aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol.

Žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný (65,91 %), pričom neúspech žalobcu v časti istiny, ako aj v časti úroku z omeškania a v časti zmluvnej pokuty je úspechom žalovaného (34,09%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žalobcovi z účelne a hospodárne vynaložených trov konania, s poukazom na § 150 ods. 2 O.s.p., po prihliadnutí na to, že v danom prípade sa jedná o drobný spor v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p., priznal 50% z 31,82% čistého úspechu žalobcu (65,91% - 34,09%), teda priznal mu 15,91%. Súd žalovanému potom uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu iných trov konania vo výške 16,50 € titulom zaplata súdneho poplatku za návrh, ktorého priznaná výška je minimálna, ako aj titulom náhrady trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za 2 úkony právnej služby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (prevzatie zastúpenia z 29.7.2013, písomné podanie zo 7.10.2014) po 36,52 eur, režijný paušál vo výške 7,81 eur za úkon z roku 2013 a 8,04 eur za úkon z roku 2014 a 20% DPH vo výške 17,78 eur, vo výške 15,91% z 106,67 eur mu priznal sumu 16,97 eur titulom trov právneho zastúpenia. Náhrada trov konania je podľa § 149 ods. 1 O.s.p. splatná na účet právneho zástupcu žalobcu.

Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci

samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.